

سرطان پستان، شایعترین سرطان در زنان و اولین علت مرگ ناشی از سرطان در زنان است. این بدخیمی، ۳۳ درصد سرطانهای خانمهای را تشکیل داده و مسئول ۱۹ درصد از مرگهای وابسته به سرطان میباشد. سرطان پستان شایعترین علت مرگ زنان در محدوده سنی ۳۵ تا ۵۵ سالگی را تشکیل میدهد.

خطر ابتلا به سرطان پستان در مردان نیز وجود دارد، اما میزان شیوع و بروز بیماری به طور چشمگیری در زنان بیش از مردان است و متاسفانه روز به روز نیز در حال افزایش است.

پستانها از صفت ثانویه جنسی هستند و باروری بدون آنها نیز اتفاق میافتد. بافت پستان متشکل از مجاري، لوبول ها و ساختارهای اپیتیلیال است. استرومای پستان از بافت فیبروز و چربی ساخته شده است. ربع فوقانی پستان بیشتر غددی بوده و محل شایع بروز تومورها است. پستان دارای ۱۵ تا ۲۰ بخش است که لوب نامیده می شود و هر لوب به قسمتهای کوچکتری به نام لوبول تقسیم شده است. لوبها و لوبولهای پستان توسط مجراری شیری با هم در ارتباط هستند.

خبرنامه سرطان پستان

۱۴۰۰ فروردین

آدرس: تهران - خیابان پاسداران - خیابان
بوستان هشتم - پلاز ۱۴۶
تلفن: ۰۹۰۹۵۵۲ - ۰۹۳۹۵۵۲۲ - ۰۹۴۴۰۵۶۷۲

سرطان پستان، رشد مهار نشده‌ی سلولهای غیر طبیعی است که در نواحی مختلف پستان ایجاد میشود. این اتفاق ممکن است در بافت‌های مختلف مانند مجاري که شیر را انتقال میدهند، در بافت تولیدکننده شیر و در بافت غیر غددی رخ دهد. خطر ابتلا به سرطان پستان با افزایش سن بیشتر میشود.

سطح هورمون در هر زن به دلایل بسیاری در طول زندگی تغییر میکند و تغییرات هورمونی معمولاً منجر به تغییراتی در پستان‌ها نیز میشود.

سرطان پستان به واسطه ترکیبی از عوامل هورمونی- ژنتیک- سبک زندگی و فاکتورهای محیطی ایجاد میشود. سرطان پستان یکی از مهمترین و شایعترین بیماریها در زنان است و دانستن اطلاعات اساسی در این زمینه برای هر زنی لازم است. قابل ذکر است که بیشتر توده‌های پستان سرطانی نیستند و درمان سرطان پستان همیشه به برداشتن پستان منتهی نمیشود و در مراحل اولیه بیماری با درمانهای جدید شанс بهبودی وجود دارد.

برخی از عوامل خطر سرطان پستان در در زنان عبارتند از:

- افزایش سن
- نسبت خویشاوندی درجه یک با فرد مبتلا به سرطان پستان
- استعداد ژنتیکی: ژن ۱ BRCA یا ژن ۲ BRCA
- شروع زودرس قاعدگی
- پائسگی دیررس
- نداشتن حاملگی
- اولین حاملگی بعد از سن ۳۰ سالگی
- سابقه فردی سرطان پستان، تخمدان یا آندومتر چاقی
- تراکم بالای بافت پستان
- هورمون درمانی در پائسگی با استروژن دوز بالا یا درمان طولانی مدت
- سابقه مواجهه با اشعه در ناحیه پستان مانند درمان بیماری هوچکین
- بی تحرکی
- مصرف الکل و سیگار
- بیماریهای خوش خیم پستان
- برخی ویروس ها

توده یا تومور پستان:

توده، شایع ترین علامت سرطان پستان می باشد که در اغلب موارد توسط خود بیمار به صورت اتفاقی کشف می شود و در بقیه موارد توسط پزشک در معاینه بالینی مشخص می شود. این توده ممکن است در دنایک باشد ولی در اغلب موارد بدون درد است و از آنجا که هم در بیماری های خوش خیم و هم در سرطان پستان می تواند دیده شود، بهتر است در صورت لمس هر توده در پستان، جهت بررسی آن به پزشک مراجعه شود. در بعضی موارد سرطان پستان به صورت توده های متعدد بروز می کند. توده های مشکوک به سرطان در لمس به صورت سفت یا سخت، گاه غیرمتحرک و با چسبندگی به اطراف لمس میشوند. اغلب این توده ها منفرد و بدون درد هستند. باید توجه داشت که قضاوت در مورد خوش خیم یا بد خیم بودن توده، به عهده پزشک معالج بوده و پس از بررسی های دقیق مقدور خواهد بود.

علامه و نشانه ها

در اغلب موارد اولین علامت سرطان پستان، وجود یک توده در پستان است این توده غالبا در قسمت فوقانی و خارجی سینه مشاهده و لمس می شود، معمولا بدون درد است و ممکن است رشد آهسته یا سریعی داشته باشد.

ترشح از نوک پستان:

ترشح از نوک پستان معمولاً به دنبال بیماری‌های خوش خیم پستان ایجاد می‌شود. با اینکه ترشحات نوک پستان معمولاً همراه با سرطان پستان نیستند، ولی به علت احتمال وجود سرطان در برخی از موارد، بررسی دقیق آنها ضروری است. وجود ترشح از هر دو پستان و از چند مجرأ به طور معمول ناشی از یک اختلال هورمونی است. ترشح خونی یا آبکی که خودبه خودی بوده و از یک پستان و از یک مجرأ خارج شود، یا همراه با غده‌ای در پستان باشد، شک به سرطان را افزایش می‌دهد. ترشحاتی که شک به وجود سرطان را بر می‌انگینند:

- ترشحات خونی یا آبکی
- ترشحاتی که خودبه خودی و بدون فشار خارج می‌شوند
- ترشحاتی که از یک پستان و از یک مجرأ نوک پستان خارج می‌شوند
- ترشحاتی که همراه با توموری در پستان باشند

تغییرات پوست پستان:

این تغییرات به صورت فرورفتگی یا کشیدگی پوست پستان بروز می‌کنند. فرورفتگی پوست پستان ممکن است به طور ثابت و مشخص وجود داشته باشد و در حالت خاصی از معاینه پستان دیده شود. کشیدگی پوست، اگر چه علامتی مهم است ولی یافته قطعی دال بر سرطان نیست و گاهی به دنبال بیماری‌های خوش خیم پستان نیز دیده می‌شود. در بعضی موارد، چسبندگی تومور سرطانی به قسمت زیر پوست، باعث تغییر شکل پستان می‌شود. تغییر شکل هاله اطراف نوک پستان نیز می‌تواند دلیل بر وجود بافت سرطانی در زیر آن قسمت باشد. تهاجم تومور سرطانی به پوست ممکن است باعث ایجاد زخم در پوست شود. ورم در پوست پستان و شبیه شدن آن به پوست پرتقال نشانه‌ی پیشرفت بیماری است.

تغییرات نوک پستان:

بزرگی غدد لنفاوی زیر بغل:

در بعضی افراد فرورفتگی نوک پستان ممکن است بعد از شیردهی یا پس از دوران بلوغ ایجاد شود که معمولاً به طور خود به خودی یا با دستکاری خود فرد به حالت اول برمی‌گردد. در حالی که در سرطان، این فرورفتگی حالت ثابت دارد و با معاینه دقیق پستان ممکن است وجود غده‌ای در زیر نوک و هاله پستان مشخص شود. نوعی از سرطان پستان نیز به نام بیماری پاژه وجود دارد که در آن تغییرات پوستی نوک پستان به صورت ضایعات اگزما می‌باشد.

سلولهای سرطانی توانایی پخش شدن از طریق خون و لنف و تهاجم به سایر نقاط بدن را دارند. شایع ترین محل تهاجم سرطان‌های پستان به غدد لنفاوی زیربغل می‌باشد. گاهی بزرگی غدد لنفاوی، همراه با لمس غده‌ای واضح در پستان است ولی گاهی غده مشخصی لمس نمی‌شود. در این موارد انجام ماموگرافی در تشخیص سرطان پستان به عنوان منشاء بزرگی غدد لنفاوی زیربغلی، کمک کننده است.

تغییر اندازه پستان:

گاهی اوقات به علت بزرگی بیش از حد یک تومور یا التهاب قابل توجه دور تومورهای کوچک تر، پستان در یک طرف، به طور واضحی بزرگ‌تر از طرف مقابل می‌شود. البته اندازه دو پستان در افراد سالم نیز کاملا مشابه نیست ولی بزرگی یک پستان نسبت به طرف دیگر که اخیراً ایجاد شده است، باید مورد توجه قرار گیرد و با انجام معاینه از عدم وجود توده و سلامت پستان مطمئن شد. گاهی هم تومورهای خوش خیم و نیز ضربه به پستان، التهاب ناشی از تجمع شیر در پستان به ویژه در خانم‌های باردار و شیرده و کیستهای بزرگ، باعث این عدم تقارن می‌شوند که با معاینه و استفاده از روش‌های تشخیصی، می‌توان نوع آنها را تعیین کرد.

روشهای تشخیص سرطان پستان

• معاینه توسط خود شخص:

همه زنان باید ماهی یک بار پستانهای خود را معاینه کنند. بهترین زمان معاینه پس از قاعده‌گی و پیش از تخمک گذاری است. این معاینه در دوران یائسگی می‌تواند در یک روز از هر ماه انجام گیرد. بیش از ۶۵ درصد توده‌های پستانی توسط خود بیماران کشف می‌شوند.

• معاینه توسط پزشک:

معاینه کامل پستان توسط پزشک، در صورت عدم مواجهه با عوامل خطرزا و در زنان بدون علامت حداقل هر سه سال یکبار و از چهل سال به بعد حداقل سالی یک بار لازم است. همچنین باید به خاطر داشت در صورت بروز هرگونه ضایعه و توده مشکوک در پستان، معاینه توسط پزشک را نباید به تأخیر انداخت.

• ماموگرافی:

تصویربرداری از پستان به وسیله اشعه ایکس ماموگرافی نامیده می‌شود. اولین ماموگرافی در زنان بدون علامت باید در سن چهل سالگی و سپس سالی یک بار انجام شود. ماموگرافی ممکن است یک تومور پستان را قبل از این که از نظر بالینی قابل لمس شود تشخیص دهد.

• سونوگرافی:

این روش در تفکیک توده‌های کیستیک از توده‌های توپر کاربرد دارد. توده‌های کیستیک معمولاً حاوی مایع می‌باشند

• یافته‌های آزمایشگاهی:

از تستهای LFT, ESR, CBC و تومور مارکرها چون CEA در تشخیص بیماری استفاده می‌شود. یافته‌ها می‌توانند شامل کم خونی، افزایش ESR، هایپرکلسمی و افزایش سطح آلکالن فسفاتاز در متاستاز به کبد یا استخوانها باشد.

• بیوپسی:

به معنای نمونه برداری از بافت سینه یا توده‌های موجود در سینه است که قطعیترین روش تشخیصی سرطان پستان به شمار می‌رود. در این روش پزشک با یک سوزن ظریف نمونه‌ای از مایع داخل توده را آسپیره و جهت بررسی به آزمایشگاه ارسال می‌کند.